

Eks katsuge kümme tütar mehele panna

PILLE PALM

muusikateatri ajakirjanik

Eesti Muusikaakadeemia Ooperistuudio tõi laupäeval publiku ette uue lavastuse, mis valmis tudengite õppetöna külalislavastaja Thomas Wiedenhoferi (Saksamaa) käe all.

Külalisprofessorite kutsumine on EMA-s saanud reeglipäraseks, aga ooperiklassis on Thomas Wiedenhofer esimene välislavastaja. Lauljana tuntuks saanud (buffo-bass, hiilgerolliks Leporello) Wiedenhoferi põhilaks on praegu lavastamine ja pedagoogitöö Baseli Konservatooriumis. Siin määratles ta oma ülesandena eelkõige pedagoogitööd: "Ma ei seadnud eesmärgiks näidata, kas ja kui hea ma olen lavastajana. Tähtsam oli aidata üliõpilastel end rollides vabalt tunda ja saavutada seda igal juhul nii, et ei tekiks pisimatki krampi ega stressi. Lavatee alguses on see väga oluline."

Põhiliselt on lavastaja oma eesmärgi saavutanud ja lugu läheb rõõmsa särtsuga. Probleme on veel selles, et osatäitjad suudaksid karakteris püsida ka siis, kui neil otseselt etteastet pole. Ja n-ö tausttegevuses võinuks personifitseerumine olla

operett

Suppé
KÜMME NEIDU JA EI ÜHTKI MEEST

EMA Ooperistuudio
Estonia Talveaias 21. märtsil

kujundatud reljeefsemaks.

Operett annab lavalise vabaduse tunnetamiseks tõhusama kooli kui ooper ja Suppé ühevaatuselises operetis "Kümme neidu ja ei ühtki meest" on terve galerii värvikaid karaktereid, milles iga osatäitja end realiseerida saab.

Veidi sisust. Omapärasel majahärral Schönhahnil, keda kehastab EMA magistrand Mati Vaikmaa (prof Virgilius Noreika lauluklass), on kolmest abielust 10 tütar. Tütred on vanemate arvukate reiside tõttu sündinud igauks ise riigis ja sellele vastavalt ka hariduse/kasvatuse saanud. Aeg on tulnud neile kosilasi otsida, aga käepärast on vaid üks noormees imeliku nimega Paris Agamemnon, keda mängib Mart Madiste. Madistel on Estonia ooperikoorigist juba parasjagu kogemusi, ta on lühikese ajaga teinud vokaalselt märkimisväärse arengu, kuid

Isa (Mati Vaikmaa) annab tütar Mašenkale (Helen Lepalaan) nõu.

RAIGO PAJULA

EMA-s õpib ta alles ettevalmistusosakonnas professor Noreika juhendamisel.

Ooperi põhitegevus seisnebki selles, kuidas hr Schönhahn püüab Pariisele ükskõik keda oma tütardest kaela riputada. Loos on rohkesti koomilisi hetki ja puändikas lõpp. Eriti annavad mängulisi võimalusi tüki nn mängus stseenid, kus isa laseb tütaridel esineda revüünumbritega, et kosilane näeks

igauhe võimeid.

Soolonumbritest paistsid efektsemad marilannast magistrandi Tatjana Romanova (Anu Kaalu klassist) ulidramaatilisel lauldud Limonia itaalia arietta ja ooperiprimadonna paroodiana esitatud Danubia "Nibelungide vals" II kursuse tudengilt Krisuna Vähilt (Riina Airene klassist). Mõlemat lauljannat võiks ka rahvusoper hakata silmas pidama. Lavastuse muusikaliseks juhiks on

Ellen Maiste, kontsertmeister Ene Rindesalu. Kaasa teevad II ja III kursuse üliõpilased.

Teose valikut selgitas ooperistuudio juht Arne Mikk: "Õppeplaani järgi on operett kavas II kursusel ja hääleliigid seal tingisidki just selle opereti lavastamise. Teiselt poolt ei nõua see tükk suuri dekoratsioone ega erilisi lavaefekte, mida talveaias ju teha ei saakski."

Suppé lavastamine on tervitavat, sest ligi 70 aastat pole Estonias olnud kavas ühtegi tema teost (viimaseks oli 1929. aastal "Boccaccio"). Vanemuises oli praegu lavastatav lugu kümne aasta eest pealkirjaga "Kümme pruuti ja ei ühtki peigmeest" Kuno Otsuse režiiga kontserdisaali laval, ent esituspaik erilist menu ei taganud. Muide, praegune hr Schönhahn – Mati Vaikmaa – mängis siis Pariise osa.

Franz von Suppé loomingust teatakse ehk rohkem avamänge "Luuletaja ja talupoeg" ja "Kerge ratsavägi" või ka numbraid "Boccacciost", "Ilusast Galatheast" või "Fatini-zast". Tema 250-st lavateosest on ligi 200 farsid ja naljamängud, aga ometi oli just Suppé Viini klassikalise operetižanri rajaja.